

Орлин Орлинов

Иронична броеница

На Найден Вълчев

Щом имаш буза
за юмрук –
ще те боли,
но ще си тук.

Куцук-куцук,
но да си тук!

Сняг пада
като бял памук,
да, пада,
ама пада тук.

Часовник чука –
чук-чук-чук,
навива дните,
но си тук.

Капчук сълзи –
капчук-капчук,
но ти го чуваш,
ти си тук.

С листец се кипри
снежен бук,
но му се радваш –
кукурук!

Чуй, гълъб гука:
„Гу-гу-гук“,

май му е драго
да е тук.

Дали в Париж,
дали в Тобурк,
но да си жив
и главно – тук.

Я стига
с тоя махмурлук,
засмей се, друже,
че си тук!

Какво, че бил си
крал фарук,
ако си горе,
а не тук?

Виж, резен хляб,
два стръка лук,
но ти е сладко,
че си тук!

Я гледай
адмиралът Кук –
що свят открил –
куцук-куцук!

Да думат,
че си малък Мук –
да, малък Мук,
ама си тук!

Отлита щърк – курназ
на юг...
„Напролет идвам!
Да си тук!“

В съседа някой
бие с чук –
ах, че е готин
този звук!

В полето – гледай! –
лъска плуг,
оре старик –
куцук-куцук!

Що празни думи,
що боклук –
чак става гадно
да си тук!

„Ще пафкаш в рая
вит чибук...“ –
не вярвай! Лъжат!
Стой си тук!

На всяко зло
и скръб напук –
върви, пълзи –
куцук-куцук!

Куцук-куцук,
напук-напук.

КРАЙ

© Орлин Орлинов

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9827>]